Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

'Η κ. ντὲ Σαμπρὰν πρὸς τὸν ἱππότη ντὲ Μπουφλέρ.

Ποτὲ δὲν σ' ἀγάτησα ὅσο σ' ἀγαπῶ τώρα, ἀγαπημένε μου, καὶ ποτὲ δὲν ἤσουν λιγώτερο ἄξιος τῆς ἀγάπης μου... Γιατί, ὄχι μόνο δὲν μὲ συλλογίζεσαι πειὰ καθόλου, μὰ οὔτε σ' ἐνδιαφέρει διόλου ἂν ὑποφέρω φριχτὰ ἐξ αἰτίας σου... 'Οχτὼ μέρες τώρα ἔχω νὰ λάβω εἰδήσεις σου καὶ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, κάθε στιγμὴ ἀντιπροσωπεύει ἕναν ὁλόκληρο αἰῶνα ἀγωνίας κ' ὀδύνης γιὰ μένα... 'Η πιὸ τρελλὲς ἰδέες περνοῦν ἀπὸ τὸ μυαλό μου, ἡ πιὸ ἀφάνταστες ὑποψίες μὲ βασανίζουν... Ὅ,τι φοβᾶμαι τὸ βλέπω στὸν ὕπνο μου κ' ἔτσι ἡ νύχτες μου εἶνε χειρότερες κ' ἀπὸ τὶς ἡμέρες μου...

Μὰ ἐσὺ τί κάνεις πραγματικὰ τόσες μέρες τώρα ;

Ποιὲς εἶνε αὐτὲς ἡ τόσο μεγάλες ἀσχολίες ποὺ σ' ἐμποδίζουν νὰ μοῦ γράψῃς καὶ σὲ κάνουν νὰ μὴ συλλογίζεσαι ὅτι δὲν εἶμαστε πλασμένοι γιὰ νὰ ζοῦμε χωρισμένοι τόσον καιρὸ ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλο ;...

Καὶ ὅμως, παρ' ὅλ' αὐτά, σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ... Δὲν ξέρω κ' ἐγὼ γιὰ ποιὸ λόγο σ' ἀγαπῶ τόσο... 'Η ἀγάπη μου ὅμως αὐτὴ εἶνε μιὰ κατάρα ποὺ μοῦ τὴν ἔριξε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ μὲ κάνῃ δυστυχισμένη...

Πραγματικά, δὲν ὑπάρχει ὀδύνη ποὺ νὰ μὴν τὴν ἔννοιωσα ἐξ αἰτίας σου, κ' ἐν τούτοις σὲ προτιμῶ ἀπ' ὅ,τι καλὸ κ' ὡραῖο ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, κ' ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου ἀκόμα...

* * *

'Η πριγκήπισσα Λουΐζα 'Αδελαΐς ντὲ Μπουρμπὸν Κοντὲ πρὸς τὸν Χ.

'Ενόμιζα πὼς δὲν θὰ σοῦ γράψω ἀπόψε τίποτε, ἀγαπημένε μου... Εἶμαι τόσο ἀδιάθετη ἀπὸ τὸ πρωΐ... Μὰ γιὰ νὰ μὴν αἰσθανθῇς τὴν παραμικρὴ ἀνησυχία, σοῦ στέλνω τὸ γράμμα μου αὐτὸ ποὺ τὸ γράφω μὲ χέρι φλογισμένο... Τί νὰ σοῦ γράψω ;... Νὰ σοῦ πῶ πὼς σ' ἀγαπῶ τρελλά, τρυφερά, παθητικά ; Σοῦ τὸ ἔχω πεῖ τόσες φορὲς ὡς τώρα... Ὤ ! γιατί τὰ σάκρυα ἔρχονται στὰ μάτια μου, καθὼς σὲ σκέπτομαι αὐτὴ τὴ στιγμή ;... Γιατί κλαίω ;... Κλαίω γιατί δὲν εἶσαι ἐδῶ ἐσύ, ποὺ μ' ἀγαπᾶς τόσο... Πόσο εὐτυχισμένη θὰ ἤμουν ἂν κρατοῦσα τὸ χέρι σου μὲ τὸ χέρι μου !...

Ὤ... πόσο ἀργὰ περνάει ὁ καιρός, ὅταν βρίσκομαι μακρυὰ ἀπὸ σένα ! 'Ωστόσο τὸν χρησιμοποιῶ μὲ τὸ νὰ σὲ σκέπτομαι, μὲ τὸ νὰ σὲ βλέπω, διάκοπα μὲ τὴ φαντασία μου καὶ μὲ τὸ νὰ διαβάζω τὶς ἐπιστολές σου, τὶς γλυκειές σου ἐπιστολές... Χτὲς τὸ βράδυ, τὶς διάβασα τρεῖς καὶ τέσσερες φορὲς τὴν καθεμιὰ κ' ἔπειτα ἄρχισα νὰ σὲ σκέφτομαι ὥς τὶς τέσσερες τὸ πρωΐ... Ὅλα αὐτὰ μὲ κάνουν νὰ νοιώθω τὴ μεγαλείτερη εὐτυχία τῆς ζωῆς μου... Ναί, πίστεψέ το, ἀγαπητέ μου φίλε...

* * *

'Ο Σατωβριάνδος πρὸς τὴν κυρία ντὲ Γκυστίν.

Δὲν μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε τί ὑποφέρω ἀπὸ χτές... 'Ο πρωθυπουργὸς ἤθελε νὰ φύγω κιόλας σήμερα γιὰ τὴν νέα μου θέσι. Μὰ πῶς θὰ ἔφευγα χωρὶς νὰ σ' ἀποχαιρετήσω ;... Παρακάλεσα, ἱκέτευσα κ' ἔτσι ἐπέτυχα ὡς ἐξαιρετικὴ εὔνοια νὰ φύγω τὸ Σάββατο... Εἶμαι—σὲ βεβαιώνω—μισότρελλος καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι στὸ τέλος θὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησί μου...

'Η ἰδέα ὅτι θὰ σ' ἀφήσω μὲ σκοτώνει... Καὶ πρὸς ἐπίμετρο τῆς δυστυχίας μου, φεύγετε καὶ σεῖς σήμερα στὶς δυὸ τὸ ἀπόγευμα γιὰ τὴν ἐξοχή...

'Εν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, μὴ φεύγετε !... Μείνετε !... Μείνετε !... Σᾶς ἱκετεύω !... Μείνετε γιὰ νὰ σᾶς δῶ μιὰ ἀκόμα φορὰ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου...

Ἂν δὲ σᾶς ἰδῶ, δὲν θὰ φύγω... Κι' ἔτσι θὰ καταστραφῆ ἡ σταδιοδρομία μου...

* * *

Τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν ἰδίαν.

Ἂν ἠξέρατε πόσο εὐτυχισμένος καὶ πόσο δυστυχισμένος εἶμαι ἀπὸ χτές, θὰ μ' εὐσπλαχνιζόσαστε...

Εἶνε πέντε ἢ ὥρα τὸ πρωΐ... Βρίσκομαι μόνος μέσα στὴν καμαρή μου, ἀγρυπνῶ καὶ σᾶς συλλογίζομαι...

Ἔχω τὸ παράθυρό μου ἀνοιχτὸ καὶ ὅλο τὸ δροσερὸ ἄρωμα τοῦ κήπου μου μπαίνει μέσα... Βλέπω τὸν χρυσὸ ἥλιο ν' ἀνατέλη πάνω ἀπὸ τὴ συνοικία ποὺ κατοικεῖται... Σκέφτομαι ὅτι δὲν θὰ σᾶς δῶ σήμερα κ' αὐτὸ μὲ κάνει περίλυπο μέχρι θανάτου...

Ὅλη ἡ ἐρωτική μας ἱστορία μοιάζει μὲ μυθιστόρημα κ' ὅπως τὰ μυθιστορήματα, ἔχει κ' αὐτὴ τὴ γοητεία της... Κ' ὁ πόνος ἀκόμα τῆς ἀγάπης εἶνε τόσο γλυκός, τόσο γλυκός...

Ἀφοῦ δὲ θὰ σᾶς ἰδῶ σήμερα, στεῖλτε μου τοὐλάχιστον ἕνα γράμμα σας γιὰ νὰ δῶ κάτι δικό σας...

'Αντίο, ἀντίο ὥς αὔριο...

* * *

'Ο Σατωβριάνδος πρὸς τὴν κόμησσα ντὲ Ντυρᾶ.

Τὸ Σάββατο θὰ βρίσκωμαι στὸ Παρίσι καὶ τὴν Κυριακὴ θὰ σᾶς δῶ, χωρὶς ἄλλο, στὴ λειτουργία...

Ἔχω πολλὰ πράγματα μέσ' στὴν ψυχή μου ποὺ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς τὰ πῶ, μὰ ὑποφέρω τόσο πολὺ αὐτὴ τὴ στιγμή, ὥστε μὲ μεγάλη δυσκολία σᾶς γράφω...

Καληνύχτα, ἀγαπημένη ἀδελφή... Θὰ πάω νὰ κοιμηθῶ μὲ τὴ σκέψη σας κ' ἀκούγοντας τὸ τραγοῦδι ἑνὸς ἀηδονιοῦ ποὺ τραγουδάει κάθε βράδυ κάτω ἀπ' τὸ παράθυρό μου...

Καληνύχτα... Καληνύχτα...

* * *

'Η δεσποινὶς Κλαιρὸν πρὸς τὸν κ. Ρεζανβάλ.

'Αγαπημένε μου φίλε, μοῦ ξανάδωσες τὴ ζωὴ μὲ τὴν ἐπιστολή ποὺ μοῦ ἔγραψες... Δὲν ἔλπιζα πειὰ νὰ λάβω εἰδήσεις σου, ἔπειτα ἀπὸ τὴν τόσο μακρυὰ σιωπή σου κ' ἔννοιωθα τὴν καρδιά μου νὰ ματώνη μέσα στὸ στῆθος μου...

'Εν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, μὴ μὲ ὑποβάλεις πειὰ σὲ παρόμοιες δοκιμασίες... Σὲ ἀγαπῶ τόσο, ὥστε κ' ἡ παραμικρὴ ἀνησυχία πού μοῦ προκαλεῖς μὲ σκοτώνει... Ὤ ! γιατί νὰ μὴ μ' ἀγαπᾶς, ὅσο σ' ἀγαπῶ ἐγώ ;... Γιατί νὰ μὴν μοῦ ἀνταποδίδῃς τὸν ἔρωτα ποὺ σοῦ δίνω... Ὤ ! πόσο εὐτυχισμένοι θὰ εἴμαστε ἔτσι...

* * *

'Η Μαίρη Κλάρκε πρὸς τὸν Κλαύδιο Φωριέλ.

Μοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ περάσω ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα μου μὲ τὴν τρομερὴ ἀβεβαιότητα, ἂν θὰ σᾶς ἰδῶ ἢ ὄχι... Θέλω νὰρθῆτε τὸ βράδυ, θέλω νὰρχόσαστε κάθε βράδυ, ἢ τοὐλάχιστον, ὁσάκις δὲν ἔρχεστε, νὰ μὲ εἰδοποιῆτε ἀπὸ πρίν... Μὰ πῶς τολμῶ καὶ σᾶς ὑποβάλλω μιὰ τέτοια μεγάλη ἀξίωσι, τὴ στιγμὴ ποὺ τώρα δὲν σᾶς βλέπω καθόλου... Ὅλα μου τὰ ὄνειρα, ὅλες μου ἡ σκέψεις εἶνε γιὰ σᾶς, ἐσᾶς ἔχουν ἀντικείμενό τους... Κάθε στιγμὴ σᾶς βλέπω μπροστά μου κ' ἁπλώνω τὰ χέρια μου γιὰ νὰ σᾶς ἀγκαλιάσω...

Σᾶς ἱκετεύω, ἔλατε τὸ βράδυ... Ἐξ ἄλλου μοῦ ὑποσχεθήκατε ἄλλοτε πὼς θὰρχόσαστε νὰ μὲ βλέπετε κάθε βράδυ.... Ἡ μήπως τὸ ξεχάσατε ;

'Αντίο, ἄγγελέ μου...

* * *

'Ο πρίγκηψ ντὲ Κοντὲ πρὸς τὴν κ. ντ' 'Ολύνν.

Εἶμαι ἀπελπισμένος, κυρία, γιατί ὅλες ἡ ἐρωτικὲς ἐκφράσεις μοιάζουνε τόσο πολύ, ἂν καὶ ὑπάρχει συχνὰ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῶν αἰσθημάτων τῶν διαφόρων ἀνθρώπων... Νοιώθω ὅτι σᾶς ἀγαπῶ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι σινηθίζει ν' ἀγαπᾶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος κ' ἐν τούτοις εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ τὰ ἐκφράζουν ὅλοι... Μὴ δίνετε λοιπὸν προσοχὴ στὰ λόγια μου γιατί, ἀλλοίμονο !... Εἶνε ἀνίκανα τὰ φτωχὰ νὰ ἐκφράσουν τὰ πραγματικά μου αἰσθήματα... Πιστέψετε μόνο ὅτι σᾶς ἀγαπῶ, ὅτι σᾶς ἀγαπῶ, ὅσο δὲν ἀγάπησε κανένας ἄλλος ἄνθρωπος στὸν κόσμο...

* * *

'Η κυρία Φερρὰν πρὸς τὸ βαρῶνο ντὲ Μπρετέϊγ.

Δὲν ἔχετε δυὸ λεπτὰ ποὺ μ' ἀφήσατε κ' ἐγὼ ἀρχίζω κιόλας νὰ σᾶς γράψω τὴν ἐπιστολή μου αὐτή. Μὰ μπορῶ νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τίποτε ἄλλο, τὶς στιγμὲς αὐτές, ἡ ὁποῖες διαδέχτηκαν τὶς θεῖες ἐκεῖνες στιγμὲς ποὺ περάσαμε μαζύ ;...

Ὤ ! ἀγαπητέ μου φίλε, εἶνε τάχα ἀλληθινὰ τὰ αἰσθήματα ποὺ μοῦ ἐκδηλώσατε πρὸ ὀλίγου ;... Εἴσθε τάχα τόσο τρυφερὸς ὅσο φαινόσαστε ;

Θεέ μου !... ἀναγκάζομαι νὰ διακόψω τὴν ἐπιστολή μου... 'Ακούω ἔξω τὰ βήματα τοῦ συζύγου μου... Ὤ ! τί σκληρὸ ποὺ εἶνε ν' ἀναγκάζεται κανεὶς νὰ βλέπη ἕνα πρόσωπο ποὺ μισεῖ καὶ νὰ ἐγκαταλείπη αὐτὸ ποὺ ἀγαπᾶ...

Πῶς θὰ παρουσιαστῶ μπροστά του σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι ποὺ βρίσκομαι τώρα ;... Πόσο φοβᾶμαι !...

* * *

Τῆς ἰδίας πρὸς τὸν ἴδιον.

Ὤ Θεέ μου ! ποὺ εἶνε ἀδύνατον νὰ θυμώσω μαζύ σας... Σᾶς εἶχα γράψει ὅτι δὲν θέλω πειὰ νὰ σᾶς βλέπω... Ὤ ! πόσο ἀδύνατη εἶμαι !... Ὅλ' ἡ θέλησίς μου παραλύει κ' ἐκμηδενίζεται μόλις σᾶς συλλογίζομαι... 'Ο ἔρως σας μοῦ ἔχει γίνει ἕν' ἀκατανίκητο πάθος... Εἴστε ἕνας ἄντρας τρομερός, στὸν ὁποῖο τίποτε δὲν μπορεῖ ν' ἀντισταθῆ... Εἶμαι θῦμα σας καὶ γι' αὐτὸ σᾶς ἐξορκίζω νὰ μ' ἀγαπᾶτε... 'Αγαπᾶτε με, ἂν αὐτὸ εἶνε δυνατόν, ὅσο σᾶς ἀγαπάω κ' ἐγώ...